

UNA FESTA MANADA A ARENYS DE MAR QUE VE DE MOLT ANTIC

El culte a Sant Roc va arribar a Arenys de Mar per mar i des d'Occitània. El 1618, un arenyenc que ja era molt vell, en Pere Mataró, explicava que quan ell era petit hi havia hagut pesta a Marsella i també a Barcelona. Aleshores, uns marsellesos van dur a Arenys de Mar dues o tres saques de cotó, que duien de Marsella a Barcelona. A la capital no van poder entrar perquè també hi havia pesta.

L'únic lloc on van poder accedir va ser a Arenys de Mar i van deixar les saques a casa de n'Arquer. Però tot aquest cotó venia de zona empestada i deuria haver estat en contacte amb les nafres d'alguns malalts.

Al cap de dos o tres mesos, els marsellesos van tornar a cercar les saques per deixar-les definitivament a Barcelona. Com que durant aquest temps no hi havia hagut cap contagi a Santa Maria d'Arenys, van dir que els arenyencs i les arenyenques devien tenir algun sant que els protegia molt bé, ja que si el cotó hagués arribat a un altre poble, hauria mort molta gent.

Aleshores, van dir que no hi havia cap altre sant que pogués protegir els arenyencs i les arenyenques que no fos Sant Roc benaventurat. I quan van construir l'església vella petita, prop de l'actual, ja van dedicar un sol altar a Sant Joan i a Sant Roc, perquè es disposava de poc espai a l'església.

És a dir, que a Arenys de Mar no hi va arribar mai la pesta. Sant Roc ja els protegia de la pesta, que hauria d'haver arribat a través de les saques de cotó dels marsellesos. Per això, van decidir aixecar el primer altar a l'església vella i, des de llavors, celebrar la seva festa.

El 1574, el barri mariner d'Arenys ja tenia 140 cases habitades i diversos carrers, tenia un sant que el protegia i es volia declarar independent de Sant Martí.

L'11 de juliol d'aquell any, els caps de família del veïnat de mar es van reunir per elegir tres síndics que l'any següent, el 1575, van obtenir permís del bisbe de Girona per construir una església nova.

L'església es va dedicar a Santa Maria i la seva festa major és el 15 d'agost. Ara bé, el bisbe va resoldre que per mantenir el record de l'església de Sant Martí, els arenyencs de mar estaven obligats a

anar a l'església d'amunt per les festes principals de cada any, entre les quals Santa Maria del mes d'agost. A més, el bisbe va prohibir explícitament la celebració de cap ofici ni festa a la nova parròquia en aquests dies assenyalats.

Així que, si el 15 d'agost tenien la festa major prohibida, però el 16 d'agost ja celebraven Sant Roc, els arenyencs i les arenyenques van acabar convertint aquesta segona festa en una diada tant o més volguda, i celebrada que la del dia anterior. Aquesta situació va durar fins al 1599, quan el vescomte de Cabrera va separar definitivament Sant Martí i Santa Maria d'Arenys. Aleshores, Arenys de Mar va esdevenir plenament independent.